

Predmet C-324/19

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

19. travnja 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Finanzgericht Hamburg (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

3. travnja 2019.

Tužitelj:

eurocylinder systems

Tuženik:

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Finanzgericht Hamburg

Rješenje

U sporu

eurocylinder systems AG

[omissis]

- tužitelj -

[omissis]

protiv

Hauptzollamt Hamburg

[omissis]

- tuženika -

u pogledu pristojbi (uključujući stopu pristojbe)

četvrto vijeće Finanzgerichta Hamburg (Financijski sud u Hamburgu, Njemačka)
[omissis] 3. travnja 2019. [omissis]

[omissis]

[omissis] [orig. str. 2.]

donosi odluku:

1. Postupak se prekida do donošenja odluke Suda Europske unije o prethodnom pitanju.
2. Sudu Europske unije zahtjevom za prethodnu odluku upućuje se sljedeće pitanje o valjanosti akta institucija Unije:

Je li valjana Uredba Vijeća (EZ) br. 926/2009 od 24. rujna 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine?

[omissis]

[omissis] [postupovne informacije] [orig. str. 3.]

Obrazloženje

I.

- 1 Tužitelj zahtijeva povrat konačnih antidampinških pristojbi na uvoz bešavnih cijevi podrijetlom iz Narodne Republike (NR) Kine.
- 2 Tužitelj koji proizvodi visokotlačne čelične boce uvezio je od svibnja 2014. do prosinca 2015. bešavne čelične cijevi iz NR Kine za koje je platio ukupno preko 1 milijun eura antidampinških pristojbi na temelju Uredbe (EZ) br. 926/2009. Jedan od tih uvoza obavljen je 4. studenoga 2014. Taj je dan u slobodni promet i potrošnju pustio cijevi od čelika tarifnog podbroja 7304 5993 20 0 kombinirane nomenklature uz navođenje dodatne oznake TARIC A950. Proizvođač cijevi bio je Tianjin Pipe (Group) Corporation (TPCO). U tom je pogledu tuženik odlukom o uvoznim davanjima od 4. studenoga 2014. (AT/C/40/17432/11/2014/4851) utvrdio antidampinšku pristojbu u visini od 22.123,10 €. Pristojba se izračunava na temelju stope antidampinške pristojbe za pojedinačno trgovačko društvo od 27,2 % za proizvođače koji surađuju u skladu s člankom 1. stavkom 2. u vezi s Prilogom Uredbi (EZ) br. 926/2009. U te se proizvođače koji surađuju ubraja i TPCO.
- 3 Dopisom od 6. studenoga 2017. tužitelj je zatražio povrat antidampinških pristojbi koje su utvrđene odlukom od 4. studenoga 2014. [omissis]

- 4 Tužitelj svoj zahtjev za povrat obrazlaže time da je Opći sud Europske unije (Opći sud) presudom od 29. siječnja 2014. (T-528/09) poništio pravnu osnovu za naplatu antidampinških pristojbi – Uredba (EZ) br. 926/2009 – u pogledu izvoza robe koju je proizvelo društvo Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd. Sud Europske unije (Sud EU) je presudom od 7. travnja 2016. (C-186/14 P i C-193/14 P) odbio žalbe protiv te presude. Razlozi za poništenje općenite su naravi i nisu ograničeni na proizvođača koji je tužitelj. Stoga je Uredba (EZ) br. 926/2009 u cijelosti ništava. **[orig. str. 4.]**
- 5 Odlukom od 12. prosinca 2017. (AT/S/00/581/12/2017/4850) tuženik je odbio zahtjev za povrat. Navedena presuda Općeg suda primjenjuje se samo na proizvođača koji je tužitelj, međutim ne za uvoze tužitelja.
- 6 Prigovor koji je podnesen dopisom od 20. prosinca 2017. tuženik je odbio odlukom o prigovoru od 23. kolovoza 2018. (RL 490/17). Budući da Uredba (EZ) br. 926/2009 još nije poništena u odnosu na sve gospodarske subjekte, članak 2. stavak 2. u vezi s Prilogom toj uredbi još uvijek je pravna osnova za naplatu antidampinških pristojbi čiji je povrat zatražen.
- 7 Tužbom podnesenom 28. rujna 2018. tužitelj ustraje u svojem zahtjevu. Poziva se na *erga omnes* ništavost Uredbe. Pritom se oslanja na presudu Općeg suda od 29. siječnja 2014. (T-528/09). Pogreške koje se tiču prava, koje je utvrdio Opći sud, zajedno dovode do ništavosti Uredbe. Tužitelj ističe da Finanzgericht (Financijski sud) Sudu EU upućuje pitanje o valjanosti Uredbe (EZ) br. 926/2009.
8. On – tužitelj – nije proizvođač ni izvoznik predmetne robe. Tužitelj nije ni preprodavao uvezenu robu, nego ju je preradio. Stoga ne postoje preprodajne cijene. Tužitelj nije poslovno povezan ni s jednim izvoznikom predmetne robe.
9. On – tužitelj – podnio je nakon donošenja privremene antidampinške uredbe – Uredbe (EZ) br. 289/2009 – zahtjev za saslušanje u skladu s člankom 2. te uredbe. Saslušanje je zatim održano 24. lipnja 2009. u Bruxellesu.
10. Tužitelj zahtijeva da se
ukine odluka tuženika od 12. prosinca 2017. u obliku odluke o prigovoru od 23. kolovoza 2018.
11. Tuženik zahtijeva da se
tužba odbije.
Upućuje na svoje dosadašnje argumente. **[orig. str. 5.]**
12. [omissis] [postupovne informacije]
- 13 Sudsko vijeće prekida postupak analognom primjenom članka 74. Finanzgerichtsordnung (Zakon o financijskim sudovima) te Sudu EU u skladu s

člankom 267. prvim stavkom točkom (b) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) upućuje prethodno pitanje navedeno u izreci jer pravna ocjena predmeta ovisi o primjeni akta Unije čija je valjanost sporna.

14 1. Dopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku

Tužitelj može isticati nevaljanost Uredbe (EZ) br. 926/2009. Gospodarski subjekt koji je podnio zahtjev za povrat antidampinških pristojbi koje je platio može, ako je povrat odbijen, u sporu pred nacionalnim sudom osporavati valjanost predmetne uredbe. Taj sud stoga može, odnosno mora, pod pretpostavkama iz članka 267. UFEU-a, uputiti Sudu pitanje o valjanosti predmetne uredbe (Sud EU, presuda od 18. listopada 2018., *Internacional de Productos Metálicos SA*, C-145/17 P, t. 61.; presuda od 14. lipnja 2012., *CIVID*, C-533/10, t. 33.).

15 Ne postoji iznimka. Ona bi postojala samo u slučaju da je tuženik mogao protiv Uredbe (EZ) br. 926/2009 podnijeti izravnu tužbu. To nije slučaj. Tužitelj nije bio predmet antidampinškog ispitnog postupka. Samo je sudjelovao na saslušanju. Također nije mogao ni podnijeti izravnu tužbu protiv Uredbe u skladu s člankom 263. četvrtim stavkom posljednjim dijelom rečenice UFEU-a. Antidampinške pristojbe utvrđene su tek odlukom nadležnog nacionalnog tijela (vidjeti o usporedivoj situaciji: Sud EU, presuda od 18. listopada 2018., *C-207/17, Rotho Blaas Sri*, t. 26. i sljedeće, osobito t. 40).

16. 2. Pravni okvir

a) Uvjeti za povrat određuju se u skladu s člankom 236. [orig. str. 6.] Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992., L 302, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.); Carinski zakonik – CZ) ili u skladu s člankom 116. stavkom 1. točkom (a) u vezi s člankom 117. stavkom 1. i člankom 121. Uredbe (EU) br. 952/2013 od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1.; Carinski zakonik Unije – CZU), koja je s učinkom od 1. svibnja 2016. u potpunosti stupila na snagu te je istodobno stavila izvan snage Carinski zakonik (članak 286. stavak 2. u vezi s člankom 288. stavkom 2. CZU-a). Za potrebe prethodnog postupka nije potrebno pojašnjenje relevantnih odredaba jer odredbe koje su relevantne u skladu s objema uredbama imaju iste pretpostavke.

17. U materijalnom pogledu članak 236. stavak 1. podstavak 1. CZU-a glasi:

Uvozne ili izvozne carine vraćaju se do iznosa za koji se dokaže da u trenutku plaćanja iznos tih carina nije bio zakonski utemeljen ili da je iznos uknjižen protivno članku 220. stavku 2.

Članak 116. stavak 1. točka (a) CZU-a glasi:

Podložno uvjetima utvrđenima u ovom odjeljku, iznosi uvozne ili izvozne carine vraćaju se ili otpuštaju na temelju bilo čega od sljedećeg:

(a) previše naplaćenog iznosa uvozne ili izvozne carine;

Dijelovi članka 117. stavka 1. glase:

Iznos uvozne ili izvozne carine vraća se ili otpušta u mjeri u kojoj iznos, koji odgovara carinskom dugu o kojem je izdana izvorna obavijest, prelazi dospjeli iznos [...].

- 18 Na formalne pretpostavke, osobito rok za podnošenje zahtjeva, primjenjuje se sljedeće:

Članak 236. stavak 2. podstavak 1. CZ-a glasi:

Uvozne ili izvozne carine vraćaju se ili otpuštaju nakon podnošenja zahtjeva carinarnici u roku od tri godine od dana kad je o iznosu tih carina obaviješten dužnik. **[orig. str. 7.]**

Članak 121. stavak 1. točka (a) CZU-a glasi:

Zahtjevi za povrat ili otpust u skladu s člankom 116. predaju se carinskim tijelima u sljedećim razdobljima:

(a) u slučaju previše naplaćenih iznosa uvozne ili izvozne carine, greške nadležnih tijela ili pravičnosti, u roku od tri godine od dana obavijesti o carinskom dugu[.]

- 19 b) Člankom 1. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 926/2009 od 24. rujna 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2009., L 262, str. 19.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 54., str. 286.); u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 926/2009).

U skladu s člankom 1. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 926/2009 stopa antidampinške pristojbe za pojedinačna trgovačka društva iznosi 27,2 % za trgovačka društva koja surađuju navedena u Prilogu Uredbi. U Prilogu Uredbi navode se osobito:

Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd

Tianjin Pipe (Group) Corporation (TPCO)

- 20 U skladu s člankom 1. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 926/2009 primjenjuju se važeće odredbe o carinskim pristojbama osim ako je drukčije određeno.
- 21 c) Uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1996., L 56, str. 1.; u daljnjem tekstu: Osnovna uredba o antidampinškim mjerama). U članku 3. stavku 9. te uredbe pod naslovom „Utvrđivanje štete”:

Utvrđivanje prijetnje materijalne štete temelji se na činjenicama, a ne na običnom navodu, pretpostavci ili dalekoj mogućnosti. Promjena okolnosti koja bi mogla dovesti do situacije u kojoj bi damping prouzročio štetu mora biti jasno predviđena i neminovna.

Pri utvrđivanju postojanja prijetnje materijalne štete, trebaju se **[orig. str. 8.]** razmatrati čimbenici kao što su:

značajna stopa rasta dampinškog uvoza na tržište Zajednice koja ukazuje na vjerojatnost značajnog rasta uvoza;

dostatno slobodno raspoloživi kapaciteti izvoznika, odnosno neminovan i značajan rast kapaciteta koji ukazuje na vjerojatnost znatnog rasta dampinškog izvoza u Zajednicu, vodeći pritom računa o raspoloživosti drugih izvoznih tržišta koja mogu prihvatiti dodatne izvoze;

ulazi li uvoz po cijenama koje bi u znatnoj mjeri snizile cijene ili spriječile rast cijena do kojega bi inače došlo, te bi vjerojatno povećale potražnju za daljnjim uvozom, te

zalihe proizvoda nad kojim se provodi ispitni postupak.

Ni jedan od gore navedenih čimbenika, gledan zasebno, ne može nužno biti odlučujući, ali ukupno gledajući, razmatrani čimbenici moraju dovesti do zaključka da je daljnji dampinški izvoz neizbježan i da će, ako se ne poduzmu zaštitne mjere, nastati materijalna šteta.

22 Članak 9. stavak 4. Osnovne uredbe o antidampinškim mjerama glasi:

Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje dampainga i dampaingom nanese štete, i ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Zajednice u skladu s člankom 21., Vijeće, postupajući na temelju prijedloga Komisije, a nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, uvodi konačnu antidampinšku pristojbu. [...]

23 **3. Relevantnost prethodnog pitanja**

Tužitelj zahtijeva povrat antidampinških pristojbi koje su utvrđene na temelju Uredbe (EZ) br. 926/2009. Među strankama nije sporno da su uvezene cijevi obuhvaćene područjem primjene *rationae materiae* i *rationae temporis* te uredbe.

24 Poštovan je rok za povrat od tri godine (članak 236. stavak 2. podstavak 1. odnosno članak 121. stavak 1. točka (a) CZU-a). Rok je počeo teći dan nakon donošenja odluke o uvoznim davanjima od 4. studenoga 2014. (članak 3. stavak 1. podstavak 2. **[orig. str. 9.]** Uredba Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971. o utvrđivanju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove (SL L 124, 8.6.1971., str. 1.) To je bilo 5. studenoga 2014. Budući da je 5. studenoga 2017. bila nedjelja, rok je istekao sljedeći dan, 6. studenoga 2017. u 24.00 sata

(članak 3. stavak 4. podstavak 1. Uredbe br. 1182/71). Na taj je dan tuženik telefaksom zaprimio zahtjev za povrat.

25 Uredba (EZ) br. 926/2009 poništena je presudom Općeg suda od 29. siječnja 2014. (T-528/09) u dijelu u kojem se odnosi na izvoz robe koje je proizvelo društvo Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd. Uredba je i nadalje valjana u pogledu svih ostalih izvoza u Uniju koji su obuhvaćeni tom uredbom (vidjeti Sud EU, presuda od 14. svibnja 2012., CIVID, C-533/10, t. 33). S obzirom na to da je valjana, tuženik je mora primijeniti. Pri primjeni uredbe ne postoji zahtjev za povrat jer se antidampinške pristojbe koje su prvotno utvrđene nisu zakonski utemeljene. Suprotno tomu, ako je Uredba nevaljana i u pogledu uvoza tužitelja, prvotno utvrđene antidampinške pristojbe valja vratiti jer nisu zakonski utemeljene u smislu članka 236. stavka 1. podstavka 1. CZ-a odnosno ako je riječ o previše naplaćenom iznosu uvozne carine (članak 116. stavak 1. točka (a) CZU-a).

26 Budući da sudsko vijeće koje donosi odluku kao nacionalni sud nije ovlašten sam poništiti akte institucija Unije u koje se ubrajaju i antidampinške uredbe Vijeća (Sud EU, presuda od 22. listopada 1987., Foto-Frost, 314/85, t. 15.; presuda od 6. prosinca 2005., Gaston Schul Douaneexpediteur BV, C-461/03, t. 21.), potrebno je obratiti se Sudu EU.

27. **4. Pravna razmatranja o prethodnom pitanju**

Uredba (EZ) br. 926/2009 je nevaljana ako je u suprotnosti nadređenom pravu. U obzir dolazi samo povreda Osnovne uredbe o antidampinškim mjerama

Opći sud je presudom od 29. siječnja 2014. (T-528/09) odlučio da je Uredba (EZ) br. 926/2009 u suprotnosti s člankom 3. stavkom 9. i člankom 9. stavkom 4. Osnovne uredbe o antidampinškim mjerama (t. 92. presude).

28 Člankom 3. stavkom 9. Osnovne uredbe o antidampinškim mjerama određuju se načela za utvrđivanje prijetnje **[orig. str. 10.]** materijalne štete. Opći sud (t. 91. presude) je utvrdio da na temelju četiriju čimbenika u vezi s analizom prijetnje štete jedan čimbenik institucije Unije smatraju neodlučujućim (zalihe), kod dva čimbenika postoje nedosljednosti predviđanja Komisije, koje je potvrdilo Vijeće u osporavanoj uredbi, i podataka relevantnih za razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka (obujam uvoza i cijene uvoza), a jedan je čimbenik (kapacitet izvoznika i rizik preusmjerenja izvoza) manjkav u navodima koje treba uzeti u obzir.

29 Opći sud nadalje navodi (t. 91. presude):

Te nedosljednosti i manjkavosti treba staviti u odnos sa zahtjevima osnovne uredbe prema kojima se prijetnja štete mora temeljiti „na činjenicama, a ne na običnom navodu, pretpostavci ili dalekoj mogućnosti” te promjena okolnosti koja bi mogla dovesti do situacije u kojoj bi dumping prouzročio štetu mora biti „jasno predviđena i neminovna”.

- 30 Pri toj usporedbi Opći sud zaključuje da je Vijeće počinilo očitu pogrešku u ocjeni te da je povrijedilo obvezu iz članka 3. stavka 9. Osnovne uredbe o antidampinškim mjerama (t. 92. presude).
- 31 Člankom 9. stavkom 4. Osnovne uredbe o antidampinškim mjerama utvrđuje se da se konačna antidampinška pristojba može utvrditi ako iz činjenica, kako su konačno utvrđene, proizlazi šteta za domaću industriju. To nije tako jer upravo šteta (u obliku prijetnje štete) nije dokazana bez pogreške koja se tiče prava (t. 92. presude).
- 32 Sud EU je presudom od 7. travnja 2016. (C-186/14 P i C-193/14 P) odbio žalbu protiv presude Općeg suda od 29. siječnja 2014.
- 33 Sud koji je uputio zahtjev smatra da su razlozi koji su doveli do poništenja Uredbe (EZ) br. 926/2009 u odnosu na društvo Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd općenite naravi. Ti se razlozi odnose na utvrđenje **[orig. str. 11.]** štete domaćoj industriji koja je temeljna pretpostavka za naplatu antidampinške pristojbe. Stoga sud koji je uputio zahtjev smatra da Uredbu (EZ) br. 926/2009 iz razloga koji su utvrđeni u presudi Općeg suda od 29. siječnja 2014. treba poništiti u cijelosti.

[omissis]

[potpisi]

[omissis]